

HISTORY OF THE EUROPEAN ACADEMY OF FORENSIC SCIENCE (EAFS)

Pierre MARGOT

Institute of Forensic Science, University of Lausanne, Lausanne, Switzerland

ABSTRACT: This work describes how the European Academy of Forensic Science came into being. Preliminary attempts at setting up such an institution date back to before the Second World War, but it was not until November 1994, when Pierre Margot put forward a proposition at the ENFSI Conference in Rome, that serious steps were taken. A special committee was convoked, known initially as the EAFS – Working Group: this name was later changed to the EAFS Committee. In 1996 in Lille the plan for establishing the institution was formally accepted. The first European Conference of Forensic Science took place in Lausanne on 17–19 September 1997, and 461 scientists from 39 countries from around the world participated. During the Lisbon conference, Alexander Głazek and Józef Wójcikiewicz were asked to join the EAFS Committee, and Cracow was chosen as the site for the Second European Conference of Forensic Science in the year 2000. 622 participants from 40 countries (35 European) took part in the Second EAFS Conference. 169 papers and 48 posters were presented during a plenary session and thematic and poster sessions.

KEY WORDS: EAFS; ENFSI; Forensic sciences.

*Z Zagadnień Nauk Sądowych, z. XLV, 2001, 7–15
Received 16 September 2000; accepted .....*

BACKGROUND

The idea of an academy of forensic science is not new. As long ago as 1929, the first academy of this kind – L'Académie Internationale de Criminalistique (Internationale Akademie für kriminalistische Wissenschaften) – was created by Locard, Hülsebosch, Popp, Türkel and Bischoff in Lausanne. It recognised the specific nature of a discipline studying crime, the criminal, his or her actions and traces, and the multidisciplinary nature of the methods and tools to fight crime and identify criminals.

However, L'Académie Internationale did not survive the Second World War, and it was left to America to continue the tradition: the American Academy of Forensic Science was established in 1948. This professional body is still dynamic today – 2000–3000 scientists participate in annual scientific meetings and an important journal is published (*The Journal of Fo-*

rensic Sciences). In addition, laboratory directors created a separate body to deal with managerial matters (ASCLD) that maintains strong ties with the Academy.

The lack of international structures in Europe led to the formation of national or regional ones (UK, Scandinavia, Germany) and to episodic meetings of small specialised groups centred around enthusiastic specialists (so called Working Groups – WG). Furthermore, the scarcity of regular scientific meetings reflecting the diversity of this field was felt by many forensic scientists: developments were occurring in separate and parallel ways with little exchange. The creation of ENFSI indicated that laboratory directors were now clearly determined to set up the necessary conditions for the development and promotion of collaboration within a recognised framework.

INITIAL STEPS

A first initiative was taken at the ENFSI meeting in Linköping. A suggestion was put forward to create a periodical multidisciplinary “melting pot”, promoting scientific exchange and cross-fertilisation between specialists that essentially deal with the same fundamental problems (scientific evidence).

In November 1994, at the Rome ENFSI Meeting, a formal proposal was made by Pierre Margot and a small committee was given a mandate to study the possibilities of a scientific organisation, its function, its role, etc., and to report at the next ENFSI meeting in Wiesbaden (April 1995). The first members of this committee (initially called the European Academy of Forensic Science Working Group – EAFS-WG) were Dominique Saint-Dizier (Police Nationale, France), Chris de Veth (Institut Nationale de Criminologie et Criminologie – INCC, Belgium), Jacques Hébrard (Institut de Recherche Criminelle de la Gendarmerie Nationale – IRCGN, France) and Pierre Margot (Institut de Police Scientifique et de Criminologie – IPSC, Switzerland).

This committee first met in Paris (8 December 1994) at the IRCGN, studied the history of forensic science academies, professional societies and associations, examined existing models and set up a questionnaire to be circulated to ENFSI and other forensic science laboratories. The questionnaire was published in English, French and German. Over 680 replies were received and the results were analysed at a second meeting in Brussels (INCC – 4 March 1995). A deep, even enthusiastic, interest for a European forum was expressed by scientists from countries with little or no professional contacts, societies, etc, whilst scientists from “major linguistic zones” with regional or national meetings were generally positive but with reserva-

tions. A clear need for a newsletter was expressed and an overwhelming majority wished to see multidisciplinary meetings at regular intervals in Europe!

A report was presented and a proposal made at the ENFSI meeting in Wiesbaden (5–8 April 1995) to give a mandate to the initial Committee to draw up the necessary founding documents (framework, etc.), organise a first European meeting in 1997 and investigate the creation of a newsletter. The Committee was joined by Professor Brian Caddy (Strathclyde University).

Meetings were then organised in Glasgow (Strathclyde University – 7–8 June 1995) and Brussels (21 June 1995) to prepare founding documents, select a meeting date (years with IAFS meetings – 1996, 1999 and 2002 – and Interpol meetings – 1995, 1998 and 2001– were listed to avoid collisions), envisage meeting structure (with the active participation of ENFSI – WG) and investigate ways of disseminating the information.

THE LILLE MODEL

At a fifth meeting in Paris (IRCGN – 15–16 January 1996) a further meeting was planned, involving WG chairmen, and interested parties, with the purpose of establishing the conditions for the first European Conference. This meeting took place in Lille (9 February 1996). A protocol (called the Lille Model) was agreed upon by participants to carry the project forward. The Lille meeting was attended by D. Werrett (DNA-WG), K. Wiggins (Fibres-WG), H. Majamaa (marks: footprints and toolmarks-WG), C. Champod (fingerprints), P. Margot (representing EAFS-WG), E. Baggi and O. Gnosca (scene of crime), G. McMillan (explosives), W. Sprangers (ENFSI chairman, firearms, computers) and members of the EAFS-WG – B. Caddy, D. Saint-Dizier, J. Hébrard and C. de Veth.

The Committee met in Paris (IRCGN) on 3 April 1996 to finalise a document based on the Lille model that became the “Proposal to the ENFSI Board for a European Academy of Forensic Science”. This document was revised for adoption by ENFSI in Helsinki (9–11 May 1996). A resolution was adopted by ENFSI on this occasion: “The Academy is the means by which ENFSI will periodically provide a European conference on forensic science, to further the aims of ENFSI and enhance the impact of working groups. It will be organised by a standing committee of ENFSI. The role of the Academy is to complement the work of ENFSI”.

It was agreed that the First European Academy of Forensic Science Meeting would be an ENFSI-sponsored meeting held in Lausanne (17–19 September 1997).

THE FIRST EUROPEAN MEETING OF FORENSIC SCIENCE
(LAUSANNE 1997)

The EAFS Committee met 6 times, in Lausanne (24 June 1996), Brussels (28 October 1996), Glasgow (23–24 January 1997), Lausanne (7–8 March 1997), Lyon (25 April 1997) and Lausanne (15 September 1997).

The First European Academy of Forensic Science Meeting saw the participation of 461 scientists from 39 countries with representatives from the 5 continents. The meeting closed with a general assembly and 3 new members were appointed to the EAFS Committee to carry the work forward: they were Edwin Kube (BKA, Germany), Wim Neuteboom (NFI, the Netherlands), Peter Ablett (NTC, Durham, UK). A complete report appears in the ENFSI Newsbulletin of April 1998, pages 6–9 and 65–70.

Founding documents were also discussed, revised and adopted in Lausanne by ENFSI.

THE WAY FORWARD

The new committee met in Paris (IRCGN – 6 March 1998), joined by J. Thompson, chairperson of the ENFSI board for a debriefing.

A report was prepared for discussion at the Lisbon ENFSI meeting (22–24 April 1998). Discussion on the position of EAFS within ENFSI showed that this may need to be clarified in future documents. But the open nature of this periodical meeting was admitted and a mandate was given to prepare a gathering in 2000.

At this ENFSI meeting, Aleksander Głazek and Józef Wójcikiewicz (Institute of Forensic Research – IFR, Poland) were appointed to the EAFS Committee and Cracow was chosen to host the Second European Meeting of Forensic Science in 2000. Aleksander Głazek became the new chairman of the Committee. Under his chairmanship the Committee held 6 meetings: Cracow (25 June 1998), Rosny-sous-Bois (25 November 1998), Brussels (13 March 1999), The Hague (6 October 1999), Dublin (5 May 2000), and Lyon (5 July 2000). Besides the organisation of the Second EAFS Meeting – Cracow 2000, the meetings were devoted to discussing the EAFS S.C. status and goals within ENFSI structures. A draft Constitution of the EAFS S.C. has been prepared and put forward to the ENFSI Board and ENFSI members.

THE SECOND EUROPEAN ACADEMY OF FORENSIC SCIENCE MEETING
(CRACOW 2000)

The Second EAFS Meeting played host to 615 participants from 39 different countries (including 35 European countries) of 4 continents; 165 papers and 50 posters were presented during a plenary session, 18 topic sessions, and a poster session. The papers and posters will be published in a special edition of the “Problems of Forensic Sciences”, vol. no XLVI and XLVII.

HISTORIA EUROPEJSKIEJ AKADEMII NAUK SĄDOWYCH (EAFS)

Pierre MARGOT

POCZĄTKI

Idea utworzenia akademii nauk sądowych nie jest nowa. Już w 1929 roku została powołana do życia przez Locarda, Hülseboscha, Poppa, Türkela i Bischoffa w Lozannie pierwsza akademia nazwana Międzynarodową Akademią Kryminalistyki. Oddawała ona specyficzną naturę dyscypliny naukowej zajmującej się przestępczością, przestępcą, jego działaniami i śladami, jakie pozostawia, a także wielodyscyplinarną naturą metod i środków przedsięwziętych w celu zwalczania przestępczości i identyfikacji sprawców przestępstw.

Akademia ta nie przetrwała II wojny światowej. Jednak w Stanach Zjednoczonych powstała w roku 1948 nowa placówka – Amerykańska Akademia Nauk Sądowych. Wciąż dynamiczna i prężna, organizuje ona doroczne konferencje naukowe, w których bierze udział od 2 do 3 tysięcy uczestników oraz wydaje cenione czasopismo *The Journal of Forensic Sciences*. Dyrektorzy laboratoriów nauk sądowych utworzyli osobną organizację, zajmującą się sprawami zarządzania – American Society of Crime Laboratory Directors (ASCLD), która utrzymuje ścisłe związki z Akademią.

Brak wspólnej organizacji europejskiej wymusił powstanie kilku organizacji o charakterze narodowym bądź regionalnym (Wielka Brytania, państwa skandynawskie, Niemcy) oraz małych, specjalistycznych grup skoncentrowanych wokół wybitnych specjalistów (tzw. grupy robocze – WG). Dawał się odczuć niedostatek regularnych konferencji naukowych, odzwierciedlających złożoność nauk sądowych, ponieważ w zasadzie nie istniało inne forum wymiany doświadczeń. Utworzenie Europejskiej Sieci Instytutów Nauk Sądowych (ENFSI) to wyraz dążenia dyrektorów laboratoriów, aby stworzyć niezbędne warunki do rozwoju i promocji współpracy w omawianej dziedzinie.

PIERWSZE KROKI

Pierwsza propozycja padła na konferencji ENFSI w Linköping. Sugerowano utworzenie organizowanego co pewien czas wielodyscyplinarnego „tygła” dla nauk sądowych w celu promowania wymiany naukowej i wzajemnej inspiracji naukowej pomiędzy specjalistami, którzy parają się tymi samymi zagadnieniami (dowód naukowy).

W listopadzie 1994 roku na konferencji ENFSI w Rzymie Pierre Margot zgłosił oficjalną propozycję utworzenia akademii nauk sądowych. Powołano niewielki komitet mający za zadanie przeanalizować możliwości utworzenia takiej organizacji naukowej, określić jej funkcje, zadania itd. Komitet miał złożyć raport ze swej działalności na następnej konferencji ENFSI w Wiesbaden w kwietniu 1995 roku. Pierwszymi członkami tego komitetu, na początku noszącego nazwę Grupa Robocza ds. Europejskiej Akademii Nauk Sądowych (EAFS-WG) byli: Dominique Saint-

Dizier (Police Nationale, Francja), Chris de Veth (Institut Nationale de Criminalistique et Criminologie – INCC, Belgia), Jacques Hébrard (Institut de Recherche Criminelle de la Gendarmerie Nationale – IRCGN, Francja) i Pierre Margot (Institut de Police Scientifique et de Criminologie – IPSC, Szwajcaria).

Pierwsze spotkanie komitetu odbyło się w dniu 8 grudnia 1994 roku w Paryżu w siedzibie IRCGN. Było ono poświęcone studiom nad historią akademii nauk sądowych, utworzonymi stowarzyszeniami o charakterze zawodowym, a także istniejącymi wzorcami. Opracowano ankietę w celu rozprawienia jej wśród członków ENFSI oraz pracowników innych laboratoriów nauk sądowych. Została ona opublikowana w trzech językach: angielskim, francuskim i niemieckim. Otrzymano ponad 680 odpowiedzi. Wyniki ankiety zostały ocenione na drugim spotkaniu komitetu w dniu 4 marca 1995 roku w Brukseli, będącej siedzibą INCC. Wyniki te ujawniły znaczne, a nawet entuzjastyczne zainteresowanie możliwością utworzenia europejskiego forum ze strony przedstawicieli nauk sądowych pochodzących z krajów, w których nie istniały kontakty zawodowe lub towarzystwa naukowe, bądź też występowały one sporadycznie. Z drugiej strony, przedstawiciele państw należących do dużych grup językowych i posiadających organizacje regionalne lub narodowe, byli wprawdzie nastawieni pozytywnie, lecz wykazywali pewną rezerwę. Wyrażano jednak pilną potrzebę wydawania biuletynu, a przeważająca większość respondentów życzyła sobie, by organizowano w Europie regularne, wielodyscyplinarne konferencje!

Komitet zaprezentował swój raport na konferencji ENFSI w Wiesbaden (5–8 kwietnia 1995 roku) wraz z propozycją, by powierzono mu mandat niezbędny do sporządzenia koniecznych dokumentów założycielskich (statut itp.), do zorganizowania pierwszej europejskiej konferencji w 1997 roku oraz do przeanalizowania możliwości wydawania biuletynu. Skład komitetu uzupełnił profesor Brian Caddy z Uniwersytetu Strathclyde w Glasgow. Kolejne spotkania: w Glasgow na Uniwersytecie Strathclyde (7–8 czerwca 1995 roku) i Brukseli (21 czerwca 1995 roku) były poświęcone przygotowaniu dokumentów założycielskich, ustaleniu daty konferencji (lata, w których odbywają się konferencje International Association of Forensic Science – IAFS, czyli 1996, 1999, 2002, oraz lata, kiedy zostaną zorganizowane konferencje Interpolu, czyli 1995, 1998, 2001, zostały wykluczone, aby uniknąć kolizji interesów), opracowaniu programu konferencji (z aktywnym udziałem grup roboczych ENFSI) oraz zbadaniu dróg obiegu informacji.

MODEL LILLE

Podczas piątego spotkania w siedzibie IRCGN w Paryżu w dniach 15–16 stycznia 1996 roku ustalono, że kolejne spotkanie odbędzie się z udziałem przewodniczących grup roboczych ENFSI oraz innych zainteresowanych stron, a jego celem stanie się ustalenie ram organizacyjnych pierwszej europejskiej konferencji. Spotkanie to miało miejsce w dniu 9 lutego 1996 r. w Lille, gdzie przyjęto pewien model postępowania (nazwany modelem Lille) służący urzeczywistnieniu projektu. W spotkaniu w Lille wzięli udział: D. Werrett (Grupa Robocza ds. Hemogenetyki), K. Wiggins (Grupa Robocza ds. Włókien), H. Majamaa (Grupa Robocza ds. Mechanoskopii i Tra-seologii), C. Champod (Grupa Robocza ds. Daktyloskopii), P. Margot (reprezentujący Grupę Roboczą ds. EAFS), E. Baggi i O. Gnosca (Grupa Robocza ds. Oględzin Miejsca

Przestępstwa), G. McMillan (materiały wybuchowe), W. Sprangers (prezydent ENFSI, broń palna, komputery) oraz członkowie Grupy Roboczej ds. EAFS: B. Cad-
dy, D. Saint-Dizier, J. Hébrard i C. de Veth.

Komitet spotkał się w Paryżu w IRCGN dnia 3 kwietnia 1996 r., aby opracować dokument opierający się na modelu Lille, a zatytułowany „Propozycje dla Prezydium ENFSI dotyczące Europejskiej Akademii Nauk Sądowych”. Kolejna wersja tego dokumentu została zaakceptowana przez uczestników konferencji ENFSI w Helsinkach (9–11 maja 1996 r.). Przy tej okazji została podjęta rezolucja o następującej treści: „Akademia jest środkiem, przy pomocy którego ENFSI będzie co pewien czas organizować europejską konferencję nauk sądowych, aby urzeczywistniać cele ENFSI i wzmacniać oddziaływanie grup roboczych. Będzie ona organizowana przez stały komitet ENFSI. Rolą Akademii jest uzupełniać działalność ENFSI”.

Ustalono, że Pierwszą Konferencją Europejskiej Akademii Nauk Sądowych będzie sponsorowana przez ENFSI konferencja w Lozannie (17–19 września 1997 r.).

PIERWSZA EUROPEJSKA KONFERENCJA NAUK SĄDOWYCH (LOZANNA 1997)

Komitet EAFS zebrał się 6 razy: w Lozannie (24 czerwca 1996 r.), Brukseli (28 października 1996 r.), Glasgow (23–24 stycznia 1997 r.), Lozannie (7–8 marca 1997 r.), Lyonie (25 kwietnia 1997 r.) i ponownie w Lozannie (15 września 1997 r.).

W Pierwszej Konferencji Europejskiej Akademii Nauk Sądowych uczestniczyło 461 naukowców z 39 krajów położonych na 5 kontynentach. Konferencję zakończyło walne zebranie uczestników, podczas którego do Komitetu EAFS wybrano trzech nowych członków. Byli nimi: Edwin Kube (Bundeskriminalamt – BKA, Niemcy), Wim Neuteboom (Netherlands Forensic Institute – NFI, Holandia) oraz Peter Ablett (National Training Centre – NTC, Durham, Wielka Brytania). Całościowy raport z konferencji ukazał się w kwietniu 1998 roku w Biuletynie ENFSI na stronach 6–9 oraz 65–70.

Na konferencji w Lozannie zostały omówione, skorygowane i przyjęte przez ENFSI dokumenty założycielskie EAFS.

DALSZA DROGA

Komitet w nowym składzie zebrał się w Paryżu (IRCGN – 6 marca 1998 r.) z udziałem prezydenta ENFSI, Janet Thompson.

Wspomniany raport został poddany pod dyskusję na konferencji ENFSI w Lizbonie (22–24 kwietnia 1998 r.). Debata na temat pozycji EAFS w strukturze ENFSI wykazała, że w przyszłych dokumentach wymaga ona uściślenia. Jednakowoż uznano otwarty charakter periodycznych konferencji i potwierdzono zamiar organizacji kolejnego spotkania w roku 2000.

Podczas konferencji lizbońskiej Aleksander Głazek i Józef Wójcikiewicz (Instytut Ekspertyz Sądowych – IES, Polska) zostali włączeni do Komitetu EAFS, a na miejsce organizacji Drugiej Europejskiej Konferencji Nauk Sądowych w roku 2000 wybrano Kraków. W czerwcu 1998 roku Aleksander Głazek został nowym przewodniczącym Komitetu. Podczas jego kadencji Komitet zebrał się 7 razy: w Krakowie (25 czerwca 1998 r.), Rosny-Sous-Bois (25 listopada 1998 r.), Brukseli (13 marca 1999 r.), Hadze

(6 października 1999 r.), Dublinie (5 maja 2000 r.), Lyonie (5 lipca 2000 r.) i Krakowie (15 września 2000 r.). Poza sprawami związanymi z organizacją Drugiej Konferencji EAFS spotkania te były poświęcone dyskusji nad statusem Komitetu i jego zadaniom w ramach struktury ENFSI. Przygotowano projekt statutu Komitetu, który przedłożono Prezydium ENFSI oraz członkom tej organizacji.

DRUGA KONFERENCJA EUROPEJSKIEJ AKADEMII NAUK SĄDOWYCH
(KRAKÓW 2000)

W Drugiej Konferencji EAFS wzięło udział 615 uczestników z 39 krajów (w tym 35 europejskich) położonych na 4 kontynentach. Podczas sesji plenarnej, sesji tematycznych i sesji plakatowej zaprezentowano 165 referatów oraz 50 plakatów. Nadesłane prace zostaną opublikowane w dwóch specjalnych tomach czasopisma „Zagadnień Nauk Sądowych”, z. XLVI i XLVII.